



**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

вул. Весніна, 14, м. Харків, 61023, тел. факс (0572) 70-59-077

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Харків

«28» лютого 2023 року

Старший слідчий СУ ГУНП в Харківській області старший лейтенант поліції Тітова Юлія Михайлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12022220000000437 від 05 серпня 2022 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до вимог ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Вешнякову Максиму Олексійовичу,
16 липня 1996 року народження,
уродженцю Російської Федерації,
Архангельської обл., Приморського р-ну,
с. Хорькове, громадянину
Російської Федерації, зареєстрованому
за адресою: Російська Федерація,
Архангельська обл., Приморський р-н,
с. Хорькове, військовослужбовцю збройних
сил Російської Федерації відомості про
приналежність до конкретної військової
частини органом досудового розслідування не
встановлено, -

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, що виразилося у таємному викраденні чужого майна (крадіжка), поєднана з проникненням у житло, вчинена у великих розмірах, в умовах воєнного стану та у незаконному заволодінні транспортним засобом.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні яких підозрюється Вешняков М.О.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов,

передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншій державі, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС Російської Федерації), виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і збройних сил Російської Федерації, як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам Російської Федерації, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил Російської Федерації вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому Вешняков М.О., в групі з Барвітом В.В., Хусаїновим Р.А., Шиповим А.С., Привалов В.О. Назаровим В.В., Шехмаметьєвим Р.Р., Воробйовим В.В., Желєзновим М.Д., будучи військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території Російської Федерації службові особи Генерального штабу збройних сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб збройних сил Російської Федерації, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей Російської Федерації, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Враховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополь мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил Російської Федерації серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню іррегулярних військ збройних сил Російської Федерації поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співчасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, співробітників інших силових відомств Російської Федерації, представників влади, інших громадян Російської Федерації та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади Російської Федерації створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і збройних сил Російської Федерації.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії Російської Федерації території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів збройних сил Російської Федерації.

У подальшому військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для Російської Федерації рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин збройних сил України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак, всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади Російської Федерації і службовими особами збройних сил Російської Федерації розпочато збройне вторгнення військ Російської Федерації на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Також представниками влади і збройних сил Російської Федерації вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних

будівель органів державної влади для послідууючої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та збройні сили Російської Федерації вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та збройних сил Російської Федерації, 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боеприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та збройними силами Російської Федерації.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування Російської Федерації та військовослужбовці збройних сил Російської Федерації чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади Російської Федерації під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом Російської Федерації вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням

збройних сил Російської Федерації та інших воєнізованих формувань Російської Федерації.

3 листопада 2021 року представники влади та збройні сили Російської Федерації, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку Російської Федерації, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових Російської Федерації, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, представниками влади та збройних сил Російської Федерації розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян Російської Федерації та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами збройних сил України по території Російської Федерації та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом Російської Федерації «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією збройних сил України.

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна дума Російської Федерації звернулася до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

У цей же день, президент Російської Федерації скликав позачергове засідання Ради безпеки Російської Федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва Російської Федерації, які входять до складу Ради безпеки Російської Федерації, публічно підтримали звернення Державної думи Російської Федерації та заявили про необхідність визнання президентом Російської Федерації незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня президент Російської Федерації підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Російської Федерації.

В цей же день президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради федерації Російської Федерації звернення про використання збройних сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині 00 хвилин президент Російської Федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Цього ж дня, тобто 24 лютого 2022 року, збройними силами Російської Федерації, які діяли за наказом керівництва Російської Федерації і збройних сил Російської Федерації, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам збройних сил України та цивільним об'єктам, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У складі військових формувань збройних сил Російської Федерації, які 24 лютого 2022 року незаконно перетнули державний кордон України, також перебувала військова частина 16544, 71-го мотострілкового полку 42-ї мотострілецької дивізії 58 Армії СКВО, станиці Калиновської, Чечня, спільно з військовослужбовцями інших військових частин збройних сил Російської Федерації склад та назви яких органом досудового розслідування не встановлені.

На Вешнякова М.О., як і на інших військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, співучасниками злочину з числа військового командування Російської Федерації покладено обов'язки щодо безпосереднього ведення бойових дій на території Харківської області.

Вешняков М.О., усвідомлюючи настання можливих наслідків у вигляді загибелі та пораненні цивільних осіб, руйнування житлових масивів та інфраструктури населених пунктів Харківської області, погодився на виконання покладених на нього обов'язків.

24 лютого 2022 року особовий склад військової частини 16544, 71-го мотострілкового полку 42-ї мотострілецької дивізії 58 Армії СКВО,

станіці Калиновської, Чечня, спільно з військовослужбовцями інших військових частин збройних сил Російської Федерації склад та назви яких органом досудового розслідування не встановлені, незаконно перетнули державний кордон України на ділянці Харківської області зі сторони Білгородської області Російської Федерації та окупували територію Харківського району, а саме с. Циркуни.

Органом досудового розслідування встановлено, що у період часу з 23 березня 2022 року по 30 квітня 2022 року, більш точну дату та час в ході досудового розслідування встановити не надалося можливим, Вешняков М.О., 16 липня 1996 року народження, знаходячись на території окупованого збройними силами Російської Федерації с. Циркуни, Харківського району, Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року щодо привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином, порушуючи інші закони та звичаї війни, вступив у злочинну змову з військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації:

- 1) Барвітом Владиславом Володимиром, 09.11.1994 р.н., зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Воронежська обл., Бутурліновський р-н, с. Ударник, вул. Нова, буд. 1, кв.1;
- 2) Хусаїновим Ришатом Андрійовичем, 07 січня 2000 року народження, зареєстрований за адресою: Башкортостан, Республіка Башкортостан, Білорецький р-н, с. Інзер, вул. Партизанська, буд. 13;
- 3) Шиповим Андрієм Сергійовичем, 23 травня 2002 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Білгородська обл., м. Старий Оскіл, мкр. Жукова, буд. 24А, кв. 30;
- 4) Приваловим Владиславом Олеговичем, 17 листопада 1999 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Челябінська обл., м. Челябінськ, вул. Свободи, буд. 185, кв. 153;
- 5) Назаровим Віталієм В'ячеславовичем, 17 лютого 1988 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Нижегородська обл., Володарський р-н, смт. Смоліне, вул. Леніна, буд. 17, кв. 16;
- 6) Шехмаметєвим Русланом Равиловичем, 22 березня 1996 року народження, зареєстрований за адресою: Мордовія, Республіка Мордовія, Єльніковський р-н, с. Великі Мордовські Покроти, вул. Шкільна, буд. 6;
- 7) Воробйовим Владиславом Вікторовичем, 17 листопада 1995 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Омська обл., м. Омськ, вул. Комкова, буд. 7Б, кв.33;
- 8) Железновим Миколаєм Дмитровичем, 21 вересня 1993 року народження, зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Нижегородська обл., м. Держинськ, вул. Жовтнева, буд. 5А, кв.4, а також іншими невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, направлену на таємне викрадення чужого майна з проникненням у житло, у великих розмірах.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на таємне викрадення чужого майна, з проникнення у житло, у великих розмірах Вешняков М.О., за

попередньою змовою та в групі з Барвітом В.В., Хусаїновим Р.А., Шиповим А.С., Привалов В.О., Назаровим В.В., Шехмаметьєвим Р.Р., Воробйовим В.В., Железновим М.Д., а також іншими невідомими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з метою проникнення до будинку № 22, розташованого по вулиці Сонячній в селищі Циркуни, Харківського району, Харківської області, який на праві приватної власності належить Момот Г.А., використовуючи заздалегідь пристосовані для зламу металевих воріт предмети, а саме лом, кувалду та молоток, умисно зламали металеві ворота, проникнувши таким чином на територію подвір'я вказаного будинку, де діючи умисно, з корисливих мотивів, маючи на меті незаконне збагачення, усвідомлюючи протиправність своїх дій та бажаючи діяти саме таким чином, скориставшись тим, що за їх злочинними діями ніхто не спостерігає, за допомогою заздалегідь пристосованих для розбиття вікон та зламу дверей предметів, розбили вікна у вказаному будинку, після чого шляхом зняття дверної ручки з входних дверей та зламу серцевини замка, проникли до будинку № 22, розташованого на вулиці Сонячній в селищі Циркуни, Харківського району, Харківської області, звідки таємно викрали наступне майно, що належить доньці Момот Г.А. – Момот О.В.:

1. Телевізор ТМ Xiaomi Mi TV P1 55" UHD 4K, вартість якого, згідно висновку судово-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11086-ТВ від 01 вересня 2022 року становить 14782 гривні 00 копійок;
2. Ігрову приставку ТМ Xbox 360 KINECT SENSOR з джойстиками, вартість якої, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11085-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
3. Пральну машину ТМ Samsung WW90T4041CE1UA, вартість якої, згідно висновку судово-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11084-ТВ від 01 вересня 2022 року становить 18517 гривень 08 копійок;
4. Ноутбук ТМ Samsung 300V5A, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11083-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
5. Ноутбук ТМ Asus X55A, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11083-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
6. Системний блок ТМ Asus у корпусі Zalman, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11082-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
7. Принтер ТМ Canon SENSYS MF3010, вартість якого, згідно висновку судово-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11081-ТВ від 01 вересня 2022 року становить 1 783 гривні 07 копійок;
8. Мобільний телефон ТМ iPhone XR 128 Gb Red, вартість якого, згідно висновку судово-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11080-ТВ від 31 серпня 2022 року становить 13099 гривень 00 копійок;

9. Смарт годинник марки Huawei Watch GT 2 ltn - b19 sunset orange, вартість якого, згідно висновку судово-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11078-ТВ від 31 серпня 2022 року становить 3599 гривень 70 копійок;
10. Планшет ТМ Samsung Galaxy Tab 3 255.8 mm 16 Gb, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11079-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
11. Планшет ТМ Samsung Galaxy Tab 4 255.8 mm 16 Gb, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11079-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
12. Планшет ТМ Samsung Galaxy J5 126 mm 8 Gb, вартість якого, згідно повідомлення про неможливість проведення судової товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/11079-ТВ від 01 вересня 2022 року визначити вартість майна, не представляється можливим.
13. Велосипеди у кількості 3-х одиниць, які матеріальної цінності для потерпілої Момот О.В. не представляють;
14. Мобільні телефони ТМ Samsung у кількості 4-х штук, які матеріальної цінності для потерпілої Момот О.В. не представляють, а усього викрали майна на загальну суму 342570 гривень 85 копійок, чим завдали потерпілій Момот О.В. шкоди у великих розмірах та інше майно яке не представляє цінності для володільця.

Крім того, продовжуючи свій злочинний умисел, направлений на таємне викрадення чужого майна, з проникненням в інше приміщення, Вешняков М.О., за попередньою змовою та в групі з Барвітом В.В., Хусаїновим Р.А., Шиповим А.С., Приваловим В.О., Назаровим В.В., Шехмамєтьєвим Р.Р., Воробйовим В.В., Железновим М.Д., а також іншими невстановленими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, перебуваючи на подвір'ї будинку № 22, розташованого по вулиці Сонячній в селищі Циркуни, Харківського району, Харківської області, шляхом вільного доступу проникли до гаражу, звідки таємно заволоділи автомобілем марки PEUGEOT, моделі 308, типу – легковий хетчбек, реєстраційний номер АХ0108ЕА, рік випуску 2013, ідентифікаційний номер ТЗ – VF34C9HR8DS125699, об'єм двигуна 1560, тип палива – дизельне, колір – білий, що належить Момот О.В., вартість якого, згідно висновку судової транспортно-товарознавчої експертизи №СЕ-19/121-22/13048-АВ від 10 жовтня 2022 року становить 290790 гривень 00 копійок.

Викраденим майном, що належить Момот О.В., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Вешняков М.О., Барвіт В.В., Хусаїнов Р.А., Шипов А.С., Привалов В.О., Назаров В.В., Шехмамєтьєв Р.Р., Воробйов В.В., Железнов М.Д., та інші невстановлені слідством особи розпорядились на власний розсуд.

Зокрема, викрадені планшети ТМ Samsung Galaxy та мобільний телефон ТМ iPhone XR 128 Gb Red Вешняков М.О., Барвіт В.В., Хусаїнов Р.А., Шипов А.С., Привалов В.О., Назаров В.В., Шехмамєтьєв Р.Р., Воробйов В.В., Железнов М.Д., та інші невстановлені слідством особи, демонстративно

використовували для створення особистих фотосесій у кімнатах та на подвір'ї будинку 22, розташованого по вулиці Сонячній с. Циркуни, Харківського району, Харківської області, фотознімки яких, у третій декаді квітня 2022 року, завдяки раніше налаштованою Момот О.В., програмою, без волі Вешнякова М.О., Барвіта В.В., Хусаїнова Р.А., Шипова А.С., Привалова В.О., Назарова В.В., Шехмамєтьєва Р.Р., Воробйова В.В., Желєзнова М.Д., та інших невстановлених слідством осіб, надійшли у сховище Google мобільного телефону iPhone 8, що належить потерпілій Момот О.В.

За вказаних обставин Вешняков М.О., який діяв в групі з Барвітом В.В., Хусаїновим Р.А., Шиповим А.С., Приваловим В.О., Наровим В.В., Шехмамєтьєвим Р.Р., Воробйовим В.В., Желєзновим М.Д., та іншими невстановленими особами, вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, що виразилося у таємному викраденні чужого майна, за попередньою змовою групою осіб, поєднане з проникненням у житло, чим завдав потерпілій Момот О.В. шкоди у великих розмірах в умовах воєнного стану, чим порушив інші закони та звичаї війни, а саме гарантії передбачені ст.ст. 30, 41 Конституції України та статтею 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року.

Таким чином, Вешняков М.О. підозрюється у порушенні інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, що виразилося у таємному викраденні чужого майна (крадіжка), поєднана з проникненням у житло, вчинена у великих розмірах, в умовах воєнного стану та у незаконному заволодінні транспортним засобом.

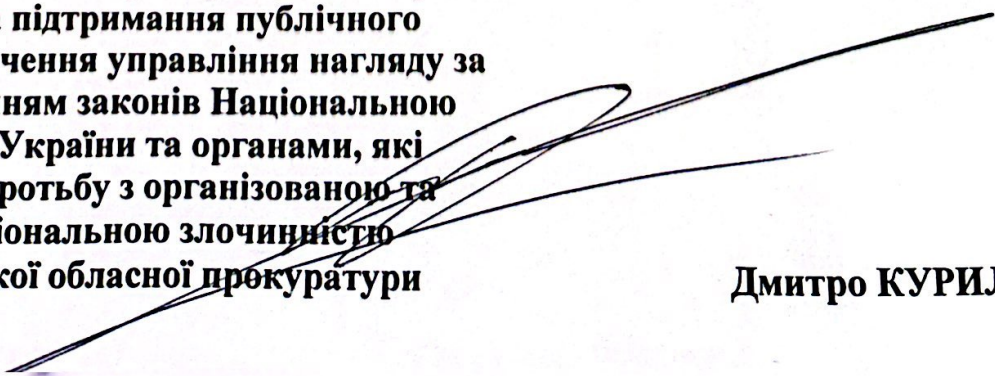
Старший слідчий СУ ГУНП
в Харківській області
старший лейтенант поліції



Юлія ТІТОВА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор другого відділу процесуального керівництва при провадженні досудового розслідування територіальними органами поліції та підтримання публічного обвинувачення управління нагляду за додержанням законів Національною поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з організованою та транснаціональною злочинністю
Харківської обласної прокуратури



Дмитро КУРИЛЕНКО